

מִאָמֵר בְּאֹתִי לְגַנִּי הַתְשִׁי"א

כתה ב' | פרק א'

כותב בבוד-קדשת מורי וחמי אדמו"ר במאמרו ליום הסתלקות, י"ד שבט ה'ש"ה:

בָּאֹתִי לְגַנִּי אֶחָתִי כֶּלה, וְאֵיתָא בַּמִּדְרָשׁ רְבָה (בָּמְקוּמוֹ) לְגַנִּי
אֵין בְּתִיב בְּאָזְן אֲלָא לְגַנִּי, לְגַנִּי, לְמִקְומֵם שְׂהִיה עֲקָרִי
בְּתִחְלָה, דַעֲקָר שְׂבִינָה בְּתַחְתוֹנוֹת הַיְתָה. עד בְּאָזְן לְשׁוֹנוֹ.

תולדות
אלא

ולהבין דיויק הילשון עקר שביבנה, הגה בפירוש שביבנה מביאר בבוד-קדשת אדמו"ר חזון שקראת שביבנה על שם ששובנת ומתרבשת, מלשון ישובנתי בתוכם, שהוא ראשית התרבות אור אין-סוף.

תולדות
אלא

והגה ממה שכתב בראשית התרבות אור אין-סוף נקראת בשם שביבנה, מזון מזה שענין שביבנה הוא למעלה מעלה מאצלות גם כן, גם בבחינת האור שלפני האמורים

וירא
הרא

שהרי ראשית התרבות הוא באור אין-סוף שלפני האמורים, ובמו שכתב בבוד-קדשת אדמו"ר האמצעי بيחרת הקוו וחוט לגביו עצמיות אור אין-סוף נקראת בשם שביבנה. בי עניין שביבנה הוא בכלל מקום לפני עניינו.

תולדות
אלא

לגביו אצלות הגה הפלכות נקראות בשם שביבנה. גם בזאת מה שפלכות דאצלות נקראות שביבנה מביאר בבוד-קדשת אדמו"ר האמח-צדך שזו דוקא במו שגעשית בחינת עתיק לעוזם חכרייה

לעוזם
הכח

אבל בהיותה באצלות היא מיחד עמהם (עם הספירות באצלות) ולא שיח לשון שכינה. ומכל מקום אין זה סותר למה שכתבEAR לעיל שהקו נקרא בשם שכינה כי שכינה שגא אמר בדברי רבוינו זכרונם לברכה

תכל

הינו מלכות באצלות, אף גם זאת רק בשגעשית בחינת עתיק לבריאה דוקא, אבל בשיטה, הינו כמו שהוא לגביו אור אין-סוף, הנה גם הקו נקרא בשם שכינה

וילחמים

ואחד הטעמים מה שהקו נקרא בשם שכינה לגביו אור אין-סוף, כתוב בבוד-קדשת אדמור מהר"ש לפיו שהקו בוגת המשכטו בשכילה שיתלבש בעולמות ונשמות ישראל, וכן הנה גם בראשתו נקרא בשם שכינה.

ספראנקלין

ולמעלה יותר שכינה בשrho הראשון לمعالה מהצטומים, מבואר בבוד-קדשת אדמור נשמה עדו שגלי הארץ במו שהוא לפניו הצטומים, נקרא בשם שכינה.

ולודעתי

שבכללות הארץ שלפני הצטומים יש בו ג' מדרגות, עצם הארץ וההתפשטות הארץ, ובהתפשטות הארץ ב' מדרגות גלי הארץ כמו שהוא לעצמו שהוא מקור אור הפוגב

תנו

וגלי הארץ לעצמו השיך להעולמות שהוא מקור אור הממלא, וגלי הארץ הזה נקרא בשם שכינה. ואף שהוא לפניו הצטומים ואו-אפשר שידקה מקור לעולמות

הוילגdem